

Acta de la Comissió Permanent del Consell Escolar Municipal de Barcelona

Acta 63

A Barcelona, a les 17 hores 15 minuts del 27 de febrer del 2020, a la Sala d'Actes de la Seu del l'IMEB de l'Ajuntament de Barcelona, Maria Truñó, Comissionada d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona presideix, en sessió ordinària, la Comissió Permanent del Consell Escolar Municipal de Barcelona.

Actua com a Secretària Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar.

Hi assisteixen

Carme Alegre Canudas, docència pública
Berta Argany Mora, CEB
Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar, Secretària del CEMB
Isabel Ferrer Alemany, UB
Antonio Guerrero Requena, famílies concertada
Montserrat López Tolosana, famílies pública
Jordi Mayné Sellés, famílies concertada
Araceli Orellana Aranda, PAS pública
Víctor Ranera Martín, titulars concertada
Maria Truñó Salvadó, Comissionada d'Educació
Andrea Tuset, famílies pública
Lluís Vila Prat, famílies pública

ORDRE DEL DIA

- 1.** Lectura i aprovació de l'acta de la sessió ordinària de la Comissió Permanent del 23 d'octubre de 2019.
- 2.** Preparació ordre del dia Plenari 12/3/2020
 - a. Informacions de la Comissionada
 - i. Oferta educació obligatòria curs 20/21
 - ii. Nou model d'escoles municipals de música i de les arts
 - b. Informació de canvis de nom de centres educatius (EOI Guinardó i INS Príncep de Girona)
 - c. Memòria CEMB 2018-2019
 - d. Informació del desenvolupament de les comissions de treball
- 3.** Tancament del procés participatiu per debatre el PAM en educació
- 4.** Torn obert

DOCUMENTACIÓ

Acta provisional de la sessió anterior del 23 d'octubre del 2019
Ordre del dia

DOCUMENTACIÓ ENTREGADA

Informe d'oferta inicial d'ensenyaments obligatoris del curs 2020-21 a Barcelona

Presentat a la Comissió de drets socials, cultura i esports de l'Ajuntament de Barcelona en la sessió del 18 de febrer de 2020

Marta Carranza dona la benvinguda als assistents agraïnt la seva presència tot i la intensa dinàmica duta a terme darrerament.

Anuncia, com a objectiu de la reunió, la preparació de la propera sessió plenària del 12 de març. S'ha proposat, l'ordre del dia que us adjuntem i s'obrirà un espai per aportacions dels membres de la permanent.

1. Lectura i aprovació de l'acta de la sessió ordinària de la Comissió Permanent del 23 d'octubre del 2019.

No hi cap esmena i es dona per aprovada.

2. Preparació ordre del dia Plenari 12/3/2020

a) Informacions de la Comissionada

Marta Carranza Dóna la paraula a Maria Truñó per a la presentació del 1r punt de l'ordre del dia proposat.

Maria Truñó vol compartir, en primer lloc, l' *Informe d'oferta inicial d'ensenyaments obligatoris del curs 2020-21 a Barcelona*, que van presentar a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports de l'Ajuntament de Barcelona el 18 de febrer. Bàsicament, diu, són les dades que la presidència del Consorci d'Educació va presentar en Roda de Premsa.

Com que és la informació que es té inicialment i es té als mitjans, creu important de presentar-ho en el marc del Consell Escolar per a presentar les novetats i les línies en relació a la part d'ensenyaments obligatoris: De P3 fins a 4t. d'ESO.

Els assistents ja tenen el document i, per tant, es farà un repàs.

Allò destacat és que creix l'oferta pública el curs vinent amb equipaments, places i nous instituts-escola; que, concretament, n'hi haurà quatre per al curs vinent, juntament amb l'institut nou: el Vapor de Fil, a Sant Andreu.

Es proposa reseguir el document per anar pas a pas.

L'esforç important en el creixement de l'oferta pública ha estat per diverses qüestions: el creixement en la preferència de les famílies per la oferta pública, que ha portat a una adequació de la ciutat per poder respondre millor a aquestes famílies. L'altre motiu ha estat la diferència que hi ha amb la oferta pública a la resta de Catalunya.

A grans trets: **P3** : el **49%** dels infants s'escolaritzen a la pública a **Barcelona**.

el **73%** a la resta de **Catalunya**.

ESO: el **38%** a **Barcelona**.

el **71%** a la resta de **Catalunya**.

O sigui, pel motiu de la preferència de les famílies i pel repte que suposa l'assimilar la ciutat al pes de la pública que correspon al context Català, se segueix treballant en aquesta direcció de treballar fort per incrementar l'oferta, tant en quantitat, com en qualitat. La major creixuda de places ha estat a secundària.

L'oferta es segueix treballant per a millorar aquest pas de la primària a la secundària amb aquesta idea que la secundària pugui absorbir l'alumnat de 6è d'ESO que puja de la pública. Aquest fet per sí mateix, ja esdevé un repte, en l'actualitat, en algunes zones educatives.

En aquest punt hi ha 2 línies a seguir en aquest repte:

- el seguir creixent i apostant pel model de l'institut-escola, que amb els 4 nous, ja n'hi haurà 10 a la ciutat, pel curs vinent
- i l'altre línia de treball és seguir avançant en la reorganització de la oferta educativa en el marc de les unitats educatives de referència on 2-3 centres d'infantil i primària es relacionen amb un institut de referència. Aquest treball no és nou d'ara. Segueix evolucionant.

Pel que fa a la lluita contra la segregació, l'any passat es va engegar el Pla Contra la Segregació, on prop de 2 mil alumnes han estat detectats com a possibles casos de vulnerabilitat social a P3 i a 1r. d'ESO amb la col·laboració dels Serveis Socials Municipals.

S'ha reactivat un sistema d'assignació de places, amb la idea d'afavorir la distribució equilibrada de l'alumnat i de suports diversos: exempcions i beques en educació, menjador, activitats extraescolars esportives i d'estiu.

Sobre el Pla Contra la Segregació explica que hi ha poc rodatge, però que és una línia estructural i forta a l'hora de planificar la oferta educativa. Es desenvoluparà, amb la finalitat que creixi la coresponsabilitat entre tots els centres que rebin fons públic.

Una de les qüestions que també té a veure amb la segregació és el fet que aquest principi de distribució equilibrada no s'aplica només a principi de curs. Cal seguir treballant-lo durant tot el curs en relació a la matrícula viva, fora de la preinscripció ordinària.

Un plantejament nou és que, per primera vegada, es farà una reserva de places per l'alumnat nou en escoles i instituts per a poder-se escolaritzar, no només a les escoles on quedin vacants.

Mirant el final d'aquest apartat es veu la importància del tema, ja que un 28% de la matrícula es rep fóra del període ordinari, tenint presents les dades d'aquest curs passat. Cal gestionar-ho bé, doncs.

Pel que fa a la oferta concreta de centres, les novetats són:

- la incorporació d'un centre actualment de titularitat privada, concertat, que és el col·legi Immaculada Concepció de L'Eixample, mitjançant un conveni i en el marc normatiu del decret de la Generalitat aprovat de fa menys d'un any. Així passa a la xarxa pública a partir del curs vinent. És el primer centre que passa amb tot el seu alumnat, amb subrogació del professorat, a formar part de la xarxa pública, suposant un primer creixement de la oferta per la recuperació de la 2a. línia escolar infantil i de primària. I és en un districte on hi ha especial dèficit de places a l'escola pública.

Els altres nous centres que neixen com a institut escola, són:

- El Rec Comtal, que neix de la fusió de 2 escoles de primària i d'1 institut, a Sant Andreu.
- L'institut escola Coves d'en Cimany, de l'escola ja existent, que ara arriba fins a 6è. i amb la incorporació de la línia d'ESO.
- L'institut-escola Plaça Comas, a la mateixa plaça Comas del barri de Les Corts, a partir del creixement de l'escola de Les Corts.

Els assistents, explica, tenen les dades de com queden centres, grups, places, i de com queda la distribució per districtes.

Les novetats, pel que fa a secundària (ESO), són:

- la obertura d'un nou institut Vapor de Fil a Sant Andreu, amb 3 grups, aquest any, fent créixer així, la oferta en un districte amb forta pressió pel pas de primària a secundària, esdevenint una bona notícia per anar, així, absorbint la demanda.

També hi ha nous equipaments cara a l'inici del nou curs el mes de setembre:

- La resolució de la ubicació i dels equipaments definitius per a l'escola La Maquinista, una demanda històrica d'una escola instal·lada en mòduls de fa anys, finalment, amb equipament definitiu.

També tindran equipament a inici de curs les escoles:

- Anglesola, a Les Corts, l'escola Ignasi Iglesias i l'escola La Mar Bella.

En relació al que és la campanya de comunicació arreu de la ciutat, combina com altres anys, les sessions per famílies, amb una idea més territorial que va més enllà de les portes obertes amb una visió més de sistema més enllà de les ofertes de cada centre. També s'ha fet un esforç des del CEB de treballar-ho amb 8 llengües diferents, avançant amb la idea de l'escola més diversa amb la necessitat de tenir en compte les diferències lingüístiques i culturals a l'hora de comunicar les informacions més rellevants d'oferta, de preinscripció, etc.

Aquest és, doncs, l'informe que també es troba penjat al web. Pregunta si hi ha dubtes.

Montserrat López pregunta on són les places que es reserven i no s'omplen.

Maria Truñó respon que està recollit en nombre i són: 24 escoles i 2 instituts, allà on s'ha analitzat que hi ha més demanda d'escolarització en el moment de preinscripció.

Montserrat López contesta que si no hi ha reserva de places ni a Sarrià, ni a L'Eixample, ni a Gràcia, quina redistribució s'està fent de la segregació escolar?

Marta Carranza respon que això va en paral·lel de la redistribució.

Montserrat López aclareix que es refereix a la matrícula viva. Exposa que, si als llocs on es reserven aquestes places ja hi ha molta segregació, no ho troba una bona mesura, plantejada així.

Maria Truñó respon que cal vincular-ho allà on hi ha, habitualment, més matrícula viva. Allà on resideixen, barris, districtes, on hi ha més empadronament i moviment d'infants que arriben i matriculen fóra del període habitual, és en aquells entorns, perquè es segueix treballant amb la idea de proximitat, en els que cal reubicar aquells infants. Allò important és que, entre centres d'aquell territori, hi hagi aquella distribució.

Montserrat López Explica que això va contra el Pacte de Segregació del Síndic de Greuges on, una de les mesures del pacte és que no hi hagi matrícula viva en els centres de màxima complexitat i, a Ciutat Vella, ho són tots. Aleshores, si es reserva plaça de matrícula viva a Ciutat Vella, això no s'aguanta.

Berta Argany Explica que, efectivament, a Ciutat Vella hi haurà reserva de places. És un districte amb segregació, però no tots els centres tenen la mateixa composició d'alumnat.

Montserrat López respon que els concertats, no, certament.

Maria Truñó comenta si aquesta reserva de places és tant per pública com per a concertada.

Berta Argany respon que no. Que ho hauran de fer després. Que ara, no poden delimitar a la concertada. Que amb el nou decret, quan es pugui delimitar l'oferta de la concertada, sí que es podrà incorporar. Ara, només es pot fer a la pública. Però fins i tot a la pública, no tothom té la mateixa distribució de l'alumnat vulnerable. El que no se'ls escapa, és que l'objectiu no és tant compensar la ciutat portant la població vulnerable de Ciutat Vella a Sarrià o a Les Corts. Tampoc ho és el del Pacte Contra La Segregació, sinó que l'escolarització en una determinada zona, en un determinat entorn, sigui el reflex de la població que hi ha en aquell barri. És evident doncs que, a Ciutat Vella, la composició d'aquell alumnat serà diferent del de Sarrià-Sant Gervasi perquè la ciutat té aquestes desigualtats. Però el nostre objectiu és que a Ciutat Vella estiguin distribuïts equitativament entre tots els centres i podrem jugar, amb el tema de les reserves, amb el Pla contra la Segregació i amb aquesta disminució de capacitats, per a equilibrar els centres.

Montserrat López expressa que a banda que els representants discrepin del criteri, que ho fan, hi ha una altra cosa. Si a L'Eixample sí que poden anar a estudiar a Sarrià i de fet, a tota la zona de Sarrià s'oferten 6 vegades les places de la població d'infants que tenen, a Ciutat Vella sembla que vulguin que es quedin al lloc. Hi ha coses que no els quadren.

Marta Carranza expressa que no es defensa aquesta fugida de l'Eixample o d'altres llocs.

Montserrat López Però el cas és que hi ha qui pot fer-la i qui no.

Berta Argany Parla de què el decret ja s'està posant damunt la taula ...

Maria Truñó segueix Més eines per a fer efectiva la corresponsabilitat i de fer efectiu el principi d'escolarització equilibrada a tots els centres que reben fons públic, precisament, per anar revertint tots aquests desajustos. Es refereix a l'abast del tema en la seva complexitat.

Montserrat López expressa discrepàncies ja conegudes de fa temps.

Marta Carranza es refereix a la propera sessió de la comissió de treball sobre el mapa escolar, on es treballarà el tema més profundament.

Berta Argany explica que, de totes maneres, aquesta disminució de capacitats, també es fa en zones educatives on no tenen aquests centres de màxima complexitat o que no tots els centres són de màxima complexitat. És perquè són zones on s'ha vist que, per un motiu o altre, arriba alumnat. Que s'ha fet molt d'esforç per a distribuir equitativament l'alumnat que arriba en el període de preinscripció, però com ha dit la Maria, aquest 38% que arriba durant l'estiu i durant el curs que, en principi hi ha molts factors que ens expliquen que és població vulnerable, perquè arriba en diversos moments en gran part, és allà on cal preveure aquesta distribució, perquè no acabin en els mateixos centres que els estan rebent en aquest moment, que són els que tenen vacants. Per tant, és una mesura per a evitar siguin els mateixos centres els que sempre estiguin rebent aquest alumnat.

Carme Alegre pregunta si han d'entendre que aquestes 24 escoles i 2 instituts són públics i no són els mateixos que eren fa 4 anys. Vol dir que són centres que no tenen aquesta situació de vulnerabilitat. No tots?. *(Es respon afirmativament).*

Maria Truñó explica que s'anirà veient i caldrà analitzar el seu funcionament i si s'activa aquest mecanisme de reserva per a fer una gestió amb més intenció de la matrícula viva per a evitar, precisament, que vagin allà on hi ha vacants que són els centres menys demanats. Cal veure després com, al llarg del proper curs ...

Berta Argany a l'expressió de si són pocs, assenteix, diu, però que ho estan revisant i no descarten que en puguin ser més, al final. La diferència és que, amb la reserva que es feia del Pla Contra la Segregació, quan s'acabava amb les llistes d'espera, o en la mateixa assignació, sinó el CEB no ocupava les reserves, aquelles places passaven a assignació de població dels qui estaven a la llista d'espera i s'ocupaven totes les places, en alguns centres.

En aquest cas, quan s'acabi la llista d'espera, es tindran unes vacants per a poder assignar aquesta matrícula viva.

Maria Truñó pregunta si hi ha alguna qüestió més sobre les informacions de l'oferta per al proper curs.

Dóna pas al següent punt. Vol compartir, també, tot el plantejament que neix de la mesura de govern d'educació i cultura que es va presentar a finals del mandat anterior.

Es refereix a una línia d'aquesta mesura de govern que pretén democratitzar l'accés a l'educació artística en diferents mecanismes i línies d'actuació. Una d'elles és el repensar la oferta pública que es fa a la ciutat mitjançant les actuals 5 escoles municipals de música. S'aposta per repensar l'oferta en aquestes escoles i seguir incrementant amb 2 escoles de música al llarg del mandat amb una inversió important de 12 milions amb 2 nous equípaments: un al barri de Sants i un altre al barri de la Verneda.

S'espera tenir, si s'aconsegueix seguir el ritme, 2 escoles més cap al curs 2023-24. Així hi hauria ja, 7 escoles municipals de la música i de les arts.

Es pretén amb el concepte d'arts, posar l'accent en avançar cap a la diversificació. Reforçar línies de treball que ja existeixen en les escoles municipals de música i afegir-hi noves capes. Aquestes capes són les de diversificar els llenguatges artístics per tal de provocar un llenguatge més interdisciplinari i donar una oferta més global i no estrictament musical.

Un altre dels plantejaments és donar molt més pes a la pedagogia basada en aprenentatges grupals. Classes de grup amb agrupacions instrumentals, que esdevé un repte encara, actualment, en les escoles de música on té un pes, encara, l'aprenentatge individual, sobretot a mesura que van creixent amb l'especialització.

Un altre element és el flexibilitzar l'accés d'entrada a l'escola a diferents edats.

La idea és que, com a servei públic d'educació artística, no sigui només la que es dóna a l'equipament, sinó que hi ha una línia de treball d'escoles molt properes que ha inspirat a poder fer servir l'anar allà on hi ha els infants, sobretot d'escoles de primària on hi ha més infants que no s'acosten a les escoles municipals de música, sigui pels motius que sigui.

I per últim fer un treball més comunitari, d'atenció a la diversitat i no només de música, sinó d'altres llenguatges per a totes les edats, més enllà de l'oferta formativa d'ensenyaments musicals. Tot això respon, també a una realitat de dir, que malgrat fa anys que hi ha les escoles de música que tenen una trajectòria de 25 anys, que es va celebrar no fa massa, hi ha aquest repte de posar molt més a l'abast i que arribi a molts més infants i sobretot a aquells a qui no arribarien aquestes oportunitats d'educació fóra escola, en aquest cas, educació artística.

De 100 infants, a la ciutat de Barcelona, només n'hi ha 1 que va a una escola municipal de música, 2 ho intenten (ho demanen, però no troben plaça) i 97 que no s'hi atansen. Per tant, aquí hi ha un repte de ciutat molt important que es pot abordar des de molts planejaments i actuacions però, sobretot, cal abordar-lo des del servei públic de les escoles de música. Aquest és el rerefons de la mesura.

S'engegarà paulatinament i progressivament en el marc d'aquest programa de concurs en els propers 3 anys.

Obre un torn d'intervencions.

Montserrat López Només fa notar que d'aquestes 97 de 100 que estan fóra, n'hi ha moltes que estudien música, dansa i teatre, però ho fan privat. Extraescolars, sí que en fan. A Barcelona hi ha molt d'interès per les arts. I, des d'aquest plantejament, dóna les felicitats, per part de les famílies, del programa en general. Només hi ha, però, un grup de famílies una mica receloses que són les persones vinculades al Conservatori. El tema és per l'entrada al Conservatori. Explica que en ciutats properes a aquesta, per exemple a Badalona, hi ha una escola adjunta al Conservatori, on es prepara a l'alumnat per a entrar. Hi cada any tenen poques places i tenen relativament poc abandonament en comparació, per exemple, dels estudis a Barcelona. Això, creu que és per que hi ha una integració de la continuïtat formativa que funciona de manera una mica diferent. Llavors, el que fa por, creu, a les famílies del Conservatori, és que es deixi de banda –realment per a entrar al Conservatori hi ha proves molt dures i les classes individuals fan falta. El Conservatori s'omple i té sempre més gent que hi aspira de la que hi entra. Perquè hi van privadament. El percentatge que hi entra d'escoles municipals de música és d'un 20%. S'omple amb aquest 80% restant i es queda gent fóra. Creu que hi ha un decalatge que caldria mirar.

Maria Truñó Comenta aquest fet i ho confirma. I que cal assegurar que hi ha una mínima línia d'itinerari i que no hi ha de deixar de ser per ajustar el seu pes.

Montserrat López segueix, dient que de la part de democratització que ha agradat, hi hagi també, una línia de detecció.

Parla concretament del cas de Xamfrà, de Ciutat Vella, que és un centre de Arts que funciona força bé i que ho han fet. Quan tenen alumnat que destaca especialment, ho vehiculen. I parla d'un alumne que està estudiant el grau superior de música del Liceu. Voldrien preservar aquesta via de captació. Saben que afectarà a molt pocs, però voldrien aquesta via oberta.

Maria Truñó es refereix a aquesta idea de que una escola de música treballi amb una escola de primària. Aquest criteri de prioritització d'aquesta escola de primària, amb la línia de què es parlava d'on hi ha més vulnerabilitat social, és en aquestes on hi ha més infants que no anirien només a l'escola municipal, sinó que, probablement, les seves extraescolars no són massa enriquidores, potser. És aquest el sentit, no tant de detecció del cas, sinó d'adreçar-se allà on se sap que n'hi ha, d'infants amb menys possibilitats fora del temps escolar.

Montserrat López, passa a parlar d'una resolució de la que ja havia parlat i que porta per a mostrar-la. És de la Síndica de Greuges de Barcelona de l'any 2016. Explica que, en el mandat anterior, aquest Consell Escolar Municipal va demanar que es fraccionessin els rebuts de les escoles municipals de música, arrel de la notificació d'aquesta resolució.

Marta Carranza intervé per a explicar que és veritat i no és que això es negués, sinó que la resposta que s'havia donat, és que generava certa complicació a nivell administratiu.

Montserrat López respon que en l'anterior mandat, de part dels responsables d'Educació de l'Ajuntament, es va dir que sí que es faria. Simplement es demanava que els rebuts fossin mensuals i no trimestrals que ho consideren com a un pas bàsic cap aquesta democratització i per a la economia de les famílies.

Explica que, en aquesta mateixa carta hi havia una queixa sobre el nivell de les beques. Es refereix a que hi havia unes beques del 90% que eren impossibles d'aconseguir, perquè comptar només amb aquells ingressos era com requerir haver-se mort de gana, ja que no arribaven ni per alimentar-se.

Aleshores, segueix explicant, la Síndica va donar uns barems ja que aquests va manifestar que no s'ajustaven a cap dels barems internacionals reconeguts.

La seva proposta és d'aprofitar aquest impuls per a posar-hi solucions, ja que és una reivindicació de fa anys i que la Laia Ortiz es va comprometre, públicament, a fer-ho en el mateix Consell Escolar Municipal.

Marta Carranza dóna importància als documents presentats i expressa que ja se'n havia parlat.

Montserrat López només demana que es repregui, ja que ho han demanat als consells escolars respectius, que els responsables de l'IMEB ho saben perfectament i que ja no saben com posar-s'hi.

Maria Truñó Comenta una dada de la presentació que van fer de les escoles de música. Sí que ha crescut la dada de bonificacions en els darrers anys. Si en el curs 2014-2015 no arribava al 8%, ara és el 12% i se segueix la línia d'avançament del preu públic bonificat (*opinen de*

representants de famílies que encara estan molt aval de l'índex on haurien de ser). Expressa, també que cal que siguin coherents amb altres bonificacions de preus públics de l'Ajuntament. Demana la documentació, que es repartirà als components de la Comissió Permanent.

Andrea Tuset formula una pregunta sobre els criteris d'accés a les escoles de música municipals, ja que són places molt limitades, i es reserva la meitat de les places per germans i fills de mestres.

Maria Truñó creu que s'han canviat pel que fa als germans, però que li caldrà corroborar-ho.

Andrea Tuset es mostra sorpresa per la limitació, ja que hi ha poques places. Que perquè volen anar a classe els fills dels músics amb un músic a casa, que els n'hi ensenyin ells, expressa.

Maria Truñó creu que és un criteri més de l'escola obligatòria que s'aplica a les escoles de música.

Montserrat López mostra una cara positiva dels canvis que és que puguin entrar en un ventall d'edats més elàstic, ja que si no entraves amb 5 anys, semblava que ja no hi entraries mai.

S'opina que el tema és que no hi ha prou escoles.

Andrea Tuset defensa que amb aquesta situació, s'ha d'aplicar un criteri més equitatiu d'accés. Perquè no quedi tot sempre entre els mateixos.

b) Informació de canvis de nom de centres educatius (EOI Guinardó i INS Príncep de Girona)

Marta Carranza explica que en el Plenari hi haurà una altra posada en escena de tots aquests punts i passa a un altre part del punt de l'ordre del dia sobre canvis de nom d'escoles que es proposen des dels CEMD i el CEMB els ha d'aprovar.

El primer és l'EOI VI Guinardó, que es dirà EOI Guinardó. I l'altre és l'institut Prínceps de Girona, que es dirà Teresa Pàmies. Es comenten i s'aclareixen els tràmits dels canvis de nom a la taula de presidència.

c) Memòria CEMB 2018-2019

Marta Carranza passa al tema de la Memòria 18-19 que l'ha d'aprovar el Plenari i, un cop el plenari l'aprovi, es farà la distribució que toqui i es penjarà a la web la versió definitiva. La propera memòria, en comptes de ser tant descriptiva explica que serà més de tipus informe, que se'n elaboraran força des de les comissions que estan molt actives i es procurarà fer-la més amena i atractiva.

d) Informació del desenvolupament de les comissions de treball

Un altre punt és el poder informar del desenvolupament de les comissions.

Les estructurals:

- La de Mapa Escolar, és el 18 de març i es començarà a treballar en una prèvia el dimarts sobre quins són els criteris i la complexitat del que significa elaborar el mapa escolar i, sobretot, les adscripcions. El dia 18 es preveu començar el debat.
- La de Participació s'està treballant per 2 línies: -per una banda l'alumnat i el Consell de la Joventut. Per altre banda, s'ha començat una prova amb el grup de famílies i, si funciona, es traslladarà a professorat conjuntament amb la Plataforma Decidim que estan orientant perquè la Plataforma pugui servir per a comunicar al Sector. S'estan reunint i fent proves per acabar-ho d'orientar.
- La del Projecte Educatiu de Ciutat
- La de Formació Professional, era una comissió i el seu president, en Lluís Vila, el que fa és formar part del Consell de la FP i es volca tota la feina que també està en actiu i on hi ha molt de treball al plenari del Consell de Ciutat.

Comissions aprovades pel plenari. Hi ha quatre funcionant:

- La d'Innovació Educativa
- La de Segregació, Equitat i Inclusió
- La d'Assetjament Escolar i Educació Afectiva
- La de Pacte del temps i Hàbits Saludables

La idea és de plantejar al plenari quines sessions s'han fet, qui hi participa, plantejar una mica quina és la feina que s'ha fet i en quin punt es troba cadascuna. Al maig, probablement, ja es podrà presentar un informe d'alguna d'elles.

Pregunta si hi ha algun tema per afegir o alguna cosa per a plantejar per acabar la sessió confeccionant l'ordre del dia de la següent sessió.

Montserrat López explica que la comissió sobre assetjament escolar ja està avançada i que s'apuntaria a alguna altra, si encara hi pot arribar.

Recorda als presents que va presentar una comissió de música i dansa i es vas acceptar. El que passa és que, llavors, el Secretari del CEMB va dir que s'estava presentant una mesura de govern de cultura i educació i que ens esperaríem a que sortís. Va sortir, va reclamar, després hi va haver canvi de govern a la ciutat i el cas és que aquesta comissió s'ha perdut.

Torna a tenir la sensació de com si mai hagués fet aquesta proposta, tot i que s'havia aprovat.

Reconeix que alguna part del que proposava en aquesta comissió potser no té ja gaire sentit, o que li pertocaria un altre enfocament, però hi ha una altra part que considera que segueix fent molta falta.

Els estudis de música i dansa, explica, són uns estudis –els oficials- que no es toquen des de la LOGSE. No només no s’han tocat, sinó que ara ja és evident que hi ha coses que patinen i que haurien de ser diferents.

Que no s’hagin tocat vol dir: que no s’han tocat el número de places adjudicades a cada centre, a cada conservatori, és a dir, les places que cada conservatori oferta són les mateixes des de més de vint anys. Això no té cap sentit, ja que la població ha crescut. Però és que després, a Catalunya, tenim el millor instrumentista de viola de gamba...

Maria Truñó *Interromp per a preguntar si això a què es refereix té a veure amb una normativa de Barcelona o si és una qüestió del Departament ...*

Montserrat López explica que hi ha una part que el Conservatori podria moure, però hi ha coses que no, que són legislatives de Catalunya. Però la proposta que havien fet al Comissionat, demana que, des del CEMB es pogués elevar una proposta i que ell fes l’acompanyament per a elevar-la als òrgans competents. Però que fos una proposta que sortís de Consell Escolar Municipal. I aquesta és l’oferta que manté. Que també hi ha temes, com l’oferta d’instrumental, que no és raonable. Al que es referia amb la viola de gamba, és que a l’ESMUC s’ensenya, tenim el millor violinista de gamba, i no s’ensenya aquest instrument al Conservatori. El fet és que hi ha coses, que no poden estar vint anys sense ajustar-se. Cal fer-ho i, en algunes es té més llibertat, com en els instruments, que es té cert marge. Llavors la proposta és que es creï aquesta comissió, que pot ser tant curta o més com la d’assetjament escolar i comptar amb la participació tant en les persones que estan a les AFA de les escoles municipals de música, i d’algun expert, que en tenim molts al país i no només de música, sinó d’organització dels estudis, i que es pugui fer un document curt de propostes i que es comenci a bellugar.

Aquesta és la proposta que té per la comissió i, no només en música, sinó també per a dansa. I en el cas de dansa, parla de la democratització i que es pogués accedir a diferents edats, en el cas de la Catalunya, és absolutament impossible. Perquè l’únic centre públic que ensenya dansa, o ensenyen primer d’ESO i dansa al mateix temps, o ja no. Hi ha excepcions de 2 o 3 casos que es donen, però és un centre integrat.

Maria Truñó intervé per a diferenciar entre dues qüestions. Per una banda, si el que es pretén és centrar-se molt en la part d’estudis i la part més reglada i de continguts, i coses així, cal veure si hi ha quòrum per a fer un grup de treball. Entén que també és el sentit del consell el poder veure com es vehiculen, després, les orientacions i el dictamen del grup de treball. Però sí que vol compartir que, com ajuntament, la pretensió durant aquest 2020 és agrupar un pla d’educació i pràctica artística on un dels temes és: les funcions de l’escola de música, com es

combinen i retro alimenten amb la oferta privada que hi ha a la ciutat, que n'hi ha molta. Es pretén democratitzar, també, i promoure l'educació artística com es va fer en el seu moment amb l'esport. Per tant, contant amb un espai com el Consell Escolar tindria sentit que s'articuli en algun moment de procés de contrast amb el sector i demés.

Montserrat López Afegeix que, llavors cal donar-se pressa per a poder presentar, per part dels seus representats, quatre línies que serveixin de base per a tenir-ho amb compte com element de base. Només un dibuix de com està ara la situació i del que trobem a faltar i no només des del punt de vista de les famílies on el malestar és el típic d'una cosa que fa més de vint anys que no es toca.

Referint-se al que ha estat la comissió d'assetjament escolar on ha participat, diu que han fet un document resultant i que n'està força contenta perquè veu efectiva la feina que hi ha vingut a fer, encara que no sigui vinculant. No és l'eterna reunió de la que mai no en surt res.

Marta Carranza expressant la seva coincidència amb aquesta línia, demana als assistents que n'opinen i si afegirien com a punt de l'ordre del dia en el plenari el proposar fer aquesta comissió, que s'hauria de pensar una mica, posar-hi objectius i plantejar-la en el moment que se'n tanqui una altra, -posa com a condició. S'afegirà a l'ordre del dia i s'espera, així, l'aprovació de la comissió al plenari.

Hi ha un altre tema proposat per la Francina Martí (que no ha pogut venir). El debat de la presència de l'exercit al Saló de l'Ensenyament. Es planteja que el CEMB faci una declaració formal demanant la NO presència. Hauria d'aprovar-se des del proper plenari. Si hi ha acord, la idea és de presentar un petit escrit de la Permanent, per a poder-lo votar en el Plenari. Es decideix afegir-ho, també a l'ordre del dia.

Antonio Guerrero demana que s'envii abans, ja que són representants, per a poder-ho fer arribar a l'entitat o sector representats. Al menys, per part seva, que només és el representant, afegeix. (*s'hi suma tothom*).

Hi ha diverses manifestacions respecte a les diferents representativitats i opinions.

Marta Carranza contesta a la pregunta de l'origen de la proposta feta per Andrea Tuset, dient que de la pròpia Francina i que sorgeix dels moviments de renovació pedagògica, però que també poden sortir d'altres llocs.

Andrea Tuset parla llavors d'altres campanyes i iniciatives, en cas de voler fer alguna proposta d'aquesta mena pregunta on s'ha d'adreçar; si a la permanent, a la comissió d'innovació, perquè surti des de la comissió?

Marta Carranza manifesta que el Consell Educatiu de Ciutat, com a plataforma de participació de la ciutat, pot fer declaracions però hi ha d'estar tothom d'acord. Tot treballat i amb suport. La via és a la permanent.

3. Tancament del procés participatiu per debatre el PAM en educació

Marta Carranza explica que hi ha un punt per comentar i que la sessió del dia 20 de febrer va ser per obrir el debat en el PAM d'Educació i que això s'acabarà en el format del següent plenari que es dividirà en 2 parts: una per al plenari i una altra per tancar la participació. Això, explica, suposa ser molt rigorós amb el temps. Dues parts d'1 h. cadascuna. Per tant requereix puntualitat ja que, a la darrera hora arriba més gent per participar que no és del CEMB, però que forma part del debat. Aleshores, es tancarà tot, que van sortir moltíssimes coses. El retorn va ser molt ràpid, perquè s'havia treballat molt amb els grups, perquè havia estat tot desendreçat perquè es va anar molt ràpid. Ara s'està endreçant, distribuint per temàtiques, ... Quan es tingui tot endreçat s'enviarà.

Hi ha opinions sobre el temps massa just per a introduir-hi tots els temes.

Marta Carranza aclareix que s'explicaran les reunions i qui en forma part, però que d'informes encara no n'hi haurà.

Maria Truñó es refereix a l'informe sobre el què ha parlat abans i que, tenint la propera reunió la documentació es podrà sintetitzar molt.

4. Torn obert

Antonio Guerrero Demana com va acabar el tema del programa "Paper Mullet"

Marta Carranza explica que hi va haver un acord de tothom amb l'exempció de les famílies, que van expressar explícitament, que no hi estaven d'acord. Es va intentar arribar a un consens, però no es va aconseguir. Se'n farà un retorn. L'escrit es va fer, es va enviar, tal i com es va dir al plenari. I que si es fa un manifest en nom del CEMB hi ha d'estar d'acord tothom. Si un sector, no hi està d'acord, doncs no es fa.

Montserrat López vol aclarir que va fer la consulta amb tots els consellers de districte, AFA, i tothom de qui en té el contacte. La resposta va ser unànime, expressa. Només n'hi va haver 1 al que li feia recança que hagués sortit el nom de l'institut. Opinava que s'hagués pogut tapar. Inclús es va pensar en felicitar el programa per haver tret el tema. Ho explica per aclarir fins a quin punt hi havia acord.

Marta Carranza Això evidencia la discrepància d'opinions. El que sap més greu i en el que es coincideix és en que el programa sembla saltar-se un codi deontològic que podia afectar a un professorat. Com a CEMB no es va enviar.

Berta Argany Explica que el Consorci sí que ho va enviar com a CEB. Respon a la pregunta de si hi havia hagut resposta, contesta afirmativament explicant que els van comunicar que no hi havia voluntat, que entenien el que se'ls deia i que endavant procurarien tenir més cura en aquest sentit.

Marta Carranza comunica que ho informarà al plenari.

Jordi Mayné treu un tema votacions en relació a la declaració. Es refereix a si cal que es posi tothom d'acord o si hi pot haver vots particulars discrepants.

S'obre un petit debat sobre el tema. **La secretària** exposa la diferència entre una votació per algun assumpte que el requereix i que és un sistema que existeix i es fa servir quan cal, i fer una declaració per part de la comunitat educativa que es mostra molesta –que és el que mostra l'escrit– perquè ha passat això. Una comunitat molt contenta perquè apareguin temes educatius als mitjans, però el que ha passat és que s'ha trencat un codi deontològic que hi havia. Les famílies no ho van entendre així, llavors dir-ho, però amb excepció de les famílies ...

Carme Alegre expressa que la majoria hi estava d'acord i que, respectant tothom, que s'aturi perquè un sector –que reconeix que no és menor– no hi és d'acord, potser requeriria mirar el procediment rector per aquests casos. Fins i tot parlar-ho o cercar normativa on es pugui aclarir.

Es passa a parlar de metodologies en d'altres declaracions i manifestacions de la comunitat educativa i dels casos en els que s'aprovava o no, depenent dels condicionants, etc.

Maria Truñó Manifesta que faria dues coses: veure el què diu, estrictament, el Reglament del de Barcelona i comunicar-se amb el Secretari del Consell Escolar de Catalunya per veure com ho plantegen ells, i veure l'històric per veure si ha de ser per unanimitat, si ha de ser per consens ... i posar-nos d'acord. Si hi ha d'haver majoria simple, qualificada, ... hi ha moltes fórmules i no es tracta d'anar improvisant, opina. Cal saber, diu, quines són les regles del joc.

Antonio Guerrero parla d'un reglament que es va aprovar. No creu haver vist res de tot això. Deixa clar que és un orgue consultiu. Que no pot esdevenir institucional. Que es pot explicar el que es vulgui, dir tot el que es vulgui, exposar tot el que es vulgui.

Es torna a parlar del programa, les cartes rebudes, les seves reaccions, ...

Marta Carranza explica que, el que va comentar a les famílies, és que li va saber greu perdre una oportunitat, que creu important, que és que el consell educatiu digui coses. Ho creu interessant i important. Aleshores, quan apareix alguna cosa que dóna aquesta oportunitat, creu que és interessant arribar a consensos, potser variant alguna cosa. Però és un tema que ja es va parlar.

Montserrat López vol fer palès els diferents punts de vista que hi ha, ja que, per part de les famílies, hi ha diversitat de professions com pot ser el periodisme. I el que es veu des del punt de vista de l'ensenyament, pot resultar molt diferent. No rebutja en absolut, expressa, que hi pugui haver un vot particular en contra.

Marta Carranza creu que ja hi ha d'altres espais per a fer-ho. Creu que s'ha de trobar la força de les opinions compartides i la importància de buscar-les i trobar-les.

Es tanca la sessió després d'1 h. i 12 minuts del seu inici.

Aprovada el 7 de maig de 2020

Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar
Secretària del Consell Escolar Municipal de Barcelona

Vist i plau

Maria Truñó Salvadó
Comissionada d'Educació